



ئاراستەى باكوور، بەرەو خوارەو

پاميار محەمەد
(ئەلمانيا)

بەشى يەكەم: تابووتە جوولەو

ئەو بەيانىيە، ھەموو شتىك پەنگى خۆلەمىشى بوو، تەنانت گەلاكانىش، چىتر زەرد نەبوون و ھەكوو فەرشىكى خۆلەمىشى بەسەر شەقامەكاندا پاكشاپوون، خۆلەمىشىيەكى قورس و مات، ھەك سووتووى جگەرەيەكى تەپ لەناو تەپلەكىكى شكاودا. ئاسمان، دىوارە ساردەكانى شوققەكە، تەنانت ئەو ھەوايەى ھەلمدەمىزى، ھەستم دەكرد خۆلەمىشىكى تەپ و قورسى تىدايە كە ھەك تۆزىكى ژەھراوى لە قورگمدا دەنىشت. لە ئەلمانيا، كاتىك نەخۆش بىت، شارەكەش لەگەلتدا نەخۆش دەكەوئىت؛ كوچەكان تەنگتر دەبنەو، بالەخانەكان ھەك ئەوئى لار بىنەو دەردەكەون، سىبەرى دارەكان ھەك پەلەى شىرپەنجە بەسەر زەوييە تەپكەدا بالودەبنەو. لەشم ھەك پارچە ئاستىكى داخوراو قورس بووبو، ھەر جوولەيەك، ھەر ھەنگاويك، ھىندە قورس بوو ھەك ئەوئى بارىكى ئاسنم بە شانەو بىت. گەرمىيەكى ساردىش، ھەك مارتىكى بچووكى بى كاژ، بە ھىواشى و بە بىدەنگى بە درىژايى بىرپەى پشتمدا خۆى دەخشاند و سىپىيەكى ناخۆشى لەدواى خۆى جى دەھىشت. دەبوو بەرەو باكوور بىرۆم، بەلام لەو نەدەچوو بىرۆم، بەلكو پۆيشتن زياتر ھەك كەوتنە خوارەوئىك وا بوو بۆ من.

دەبوو بىرۆم، ئەمە تاكە پاستىيەكى پوون بوو لەناو ئەو تەمومژە چىرەى مىشكەدا. پستەيەكى سادە و دىندانە، ھەك فەرمانىكى سەربازى كە ھىچ جىگەيەكى بۆ پرسىار تىدا نەدەھىشتەو.

گه شتیک بۆ میونخ، بۆ کاریک که هینده گرنک بوو، نه خوشی و بیهیزی من له ناستیدا وهک سکالایه کی مندالانه دهاته پیش چاو.

پاسه که وهک تابووتیکی جوولاو له ویستگه یه کی بچووک و فهرامۆشکراودا چاوه پیی ده کرد. بۆنی پلاستیکی سووتاو و هه ناسه ی خه لکی تیکه ل به بۆنی شی کورسییه کان بوو بوو. کاتی که چوومه ناوه وه، وا هه ستم ده کرد چوومه ته ناو سییه کان گیانداریکی پیر و نه خوشه وه. له سه ر کورسییه کی ته نیشته په نجه ره که دانیشتم، کورسییه ک که له من ساردتر بوو، وهک ئه وه ی ساردییه که ی له ئیسقانه کان من وه هه لمژابیت. په نجه ره که به چینیکی ته نک له هه لمی سارد داپۆشرا بوو، وینه ی دهره وه ی شیواندبوو؛ داره پووته کان وهک ئیسکی په نجه ی مردوویه ک بوون که له دواهه ولی بیهوده بیاندا به ره و ناسمان درێژکرا بوون. پیک له سه رووی کورسییه چۆله که ی ته نیشتم، دلۆپی باران به پیتمیکی بیزارکه ر و نه گۆپ دهیدا به بنمیچی پاسه که دا، ئه وه به شه ی که شووشه بوو و من ده مبینی. تک... تک... تک، وهک کاتژمیتریکی شکاوی نا ئومید، ته نیا یه ک چرکه ی له بیرما بیت و به رده وام دووباره ی بکاته وه.

نیوه ی چاوه کانم کرانه وه و به ناو کابینه که دا گیرام. چهند پوخساریکی ماندوو، چهند سه ریکی شۆرپووه وه، هه ریه که یان له ناو جیهانی خۆیدا نوقم بوو بوو. هه موویان وهک من، ده سته ردار ی خۆیان بوو بوون له م گه شته دا. له گۆشه یه کدا، چهند کورسییه ک ئه ولاوه، پیره میتردیک سه ری له سه ر شانی خۆی دانابوو، خه ویککی قوول برده بووه وه. خه و نه بوو، زیاتر له کۆما ده چوو. هه ناسه کان قورس و ده نگدار بوون، وهک ئه وه ی له ژیر ئاودا خه ریکی ملالانی

بیت بۆ هه ناسه یه ک که هه رگیز پیی ناگات. جله کۆن و په نگ هه لێزپکاوه کان ی، چرچی قوولی ده موچاوی و ئه وه ده سته گرژانه ی که له سه ر ئه ژنۆی داینا بوو، چیرۆکی ژیانیکی دووردریژیان ده گیرایه وه که من نه مده ویست گوئی لی بگرم. له ناکاو، به بی ئه وه ی به ته واوی چاوه کان ی بکاته وه، که میک سه ری سووراند و نیگایه کی لیلی ئاراسته ی من کرد. لیوه وشکه کان ی جوولان و زهرده خه نه یه کی سارد و بی گیانیان نه خشاندا. هه ستم کرد ده یه ویت شتیک بلیت، به لام ته نیا چرپه یه کی نا پوون له قورگییه وه ده رچوو، وهک ده نگ ی په رپه یه کی کۆن که له کتیبیکدا ده درپیت پاشان دیسان سه ری شۆر بووه وه.

تک... تک... تک، قه تره ی ئاوه که به رده وام بوو. پیتمه که ی خه ریک بوو می شکم کون بکات. هه ر تکه یه ک، وهک چه کوشیکی بچکۆلانه بوو که له ناوه راستی که له سه رمی ده دا.

چاوه کانم داخست. گه رما که زیاتر بوو. هه ستم ده کرد خویتم له ناو ده ماره کانمدا خه ریکه دیته کو ل. له پیر، له ناو ئه و تاریکییه ی پشتی پیلووه کانمدا، هه ستم به بۆنکی ناسیاو کرد. بۆنیک له قوولایی یاده وه ریه یه کانمه وه هات. بۆنی تووتن و ئه وه ده رمانه تالیه ی که باو کم له سالانی کۆتایی ته مه نیدا ده یخوارد. بۆنیک هه رده م تیکه لی ده کردی به هه ستی تاوانباری و بیده سه لاتی. کاتی که چاو م کرده وه، هه موو شتیک گۆرپا بوو. په نگ ی ناو پاسه که شینیکی مات بوو، وهک په نگ ی ژووره کۆنه که ی باو کم پیره میترده که نه ما بوو. له شوینی ئه و، باو کم دانیشته بوو، به لام له ته مه نیکی گه نجه ردا، به و کراسه شینه وه که هه میشه له به ریدا بوو کاتی که له کار ده گه رپایه وه. پوخساری وهک هیی من

زهره هه‌لگه‌پابوو، چاوه‌کانی کز و ماندوو بوون، وهک دوو چرای کز له شه‌ویکی ته‌مومژاویدا. به‌ده‌نگیکی لاواز و بیتواناییه‌که‌وه، وهک ئه‌وه‌ی له‌وپه‌پری بیریکی قوول‌ه‌وه‌ بیت، چرپاندی:

«ئاگاداری ژووری سییه‌م به.»

جه‌ستم سږ بوو. هه‌ناسه‌م له‌سینگدا گیری خوارد. ویستم شتیک بلیم، پرسیاریک بکه‌م، بلیم «بۆچی؟»، بلیم «مه‌به‌ستت چییه؟»، بلیم «بۆ به‌جیت هیشتین؟»، به‌لام زمانم قفل بوویوو. وهک پارچه‌گۆشتیکی مردوو له‌ناو ده‌مدا که‌وتبوو. ته‌نیا توانیم سه‌یری بکه‌م، سه‌یری ئه‌و چاوانه‌ بکه‌م که‌ پږ بوون له‌ نیگه‌رانییه‌کی بی‌ناو. ئه‌ویش ته‌نیا سه‌یری ده‌کردم، وهک ئه‌وه‌ی چاوه‌پۆی وه‌لامیک بیت بۆ پرسیاریک که‌ هه‌رگیز نه‌پیرسیبوو. هه‌ستم ده‌کرد له‌نیوانماندا سالانیک له‌ قسه‌ی نه‌کراو و په‌شیمانیه‌ی بیده‌نگ که‌له‌که‌ بوویوون، پاشان وهک مۆمیک که‌ ده‌که‌وێته‌ به‌ر په‌هێله‌یه‌ک، وێنه‌که‌ی له‌به‌رچاومدا ده‌ستی به‌ له‌رزین و لێلبوون کرد.

چاوه‌کانم بۆ چرکه‌یه‌ک داخست و کردمنه‌وه. پیره‌مێرده‌که‌ له‌ شوێنی خۆی بوو، دیسان سه‌ری به‌سه‌ر شانیه‌وه‌ شوڤ بوویووه‌وه‌ و هه‌ناسه‌ قورسه‌کانی ده‌ستی پڤ کرده‌وه. وهک ئه‌وه‌ی هیچ شتیک پووی نه‌دابیئت. ته‌نیا من و دلۆپی بارانه‌که‌ نه‌بیئت که‌ ئیستا خیراتر ده‌تکا. تک، تک، وهک دلی مۆفیکی ترسنۆک که‌ له‌ تاریکیدا گوپی له‌ ده‌نگی پڤ ده‌بیئت. پاسه‌که‌ به‌ناو پڤگه‌یه‌کی بیکۆتاییدا ده‌پۆیشت و منیش له‌ناو خۆمدا ون بوویووم، له‌نیوان یاده‌وه‌رییه‌کی ژه‌هراوی و ئیستایه‌کی نه‌خۆشدا.

به‌شی دووه‌م: گێژاوی ده‌نگه‌کان و تۆپه‌ سووره‌که‌ له‌ کۆتاییدا پاسه‌که‌ له‌ جوول‌ه‌ که‌وت،

له‌رزینیکی کۆتایی به‌ له‌شیدا هات و بیده‌نگ بوو. وهک گیانداریک له‌دوای گه‌شتیکی درێژ و ماندووکه‌ر، دوا هه‌ناسه‌ی بدات. ده‌رگا که‌ به‌ جیره‌یه‌کی ناخۆش کرایه‌وه‌ و هه‌وایه‌کی ساردتر و شیدارتر هیژشی کرده‌ ناوم. به‌زۆر خۆم له‌ کورسییه‌که‌ هه‌لکه‌ند، هه‌ستم ده‌کرد پارچه‌یه‌ک له‌ خۆم له‌سه‌ر ئه‌و کورسییه‌ سارده‌ جڤ هیشتوو. کاتیک دابه‌زیم، ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ وهک ده‌می ئه‌دیهایه‌کی کۆنکریتی و ئاسنینه‌ زه‌به‌للای ده‌می کردبووه‌وه. بنمیچه‌ به‌رز و که‌وانه‌یه‌که‌ی، ستوونه‌ ئه‌ستوره‌کان و ئه‌و قه‌ره‌بالغیه‌ی که‌ تییدا ده‌جوولا، هه‌مووی هه‌ستیکی بچووکبوونه‌وه‌ و ونبوونیان پڤ ده‌به‌خشیم.

هه‌نگاوم نایه‌ ناوه‌وه‌ و ده‌ستبه‌جڤ له‌ناو گێژاویک له‌ ده‌نگ و پووناکیدا ون بووم. ده‌نگی بلندگۆکان به‌ شیوه‌یه‌کی میکانیکی و بی‌هه‌ست ناوی شار و ژماره‌ی ده‌روازه‌کانیان دووباره‌ ده‌کرده‌وه، هه‌رچه‌نده‌ زمانه‌که‌ ئه‌لامانی بوو، به‌لام وشه‌کان له‌ گویمدا وهک کۆمه‌لیک بڤگه‌ی بی‌مانا ده‌زرنگانه‌وه، وهک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ونیکیدا گویت له‌ قسه‌ی خه‌لکی بیت، به‌لام تی‌یان نه‌گه‌یت. تابلۆ ئه‌لیکترۆنیه‌ گه‌وره‌کان به‌ خێرای ناوی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و کاته‌کانیان ده‌گۆڤی، پیتی سپی و سوور وهک میرووله‌ی پووناک به‌سه‌ر شاشه‌ په‌شه‌کاندا ده‌جوولان. هه‌موو شتیک له‌ جوول‌ه‌دا بوو، به‌لام جوول‌ه‌یه‌کی بی‌ئامانج، وهک گێژاویک که‌ هه‌مووانی پاک‌شابوووه‌ ناو خۆی. منیش له‌و ناوه‌نده‌دا وه‌ستابووم، وهک خالیکی وه‌ستاو له‌ناو گه‌رده‌لوولیکی جوول‌اودا. له‌ گۆشه‌یه‌کی ویستگه‌که‌دا، له‌ژێر کاتژمێریکی گه‌وره‌دا که‌ میلی کاتژمێره‌کانی وهک دوو شمشیری تیژ به‌سه‌ر ژماره‌کاندا ده‌سوورپانه‌وه، چاوم به‌ دیمه‌نیکی سه‌یر که‌وت. کچیکی

بچکۆله، له وانه يه ته مەنى پێنچ، يان شەش سالان بووييت، بە کراسيکی سپی سادەو هەناو ئەو هەموو پەنگە تۆخ و ماتانەدا وەک پەلەيهکی پروناکی دەرەوشايەو، ياریی بە تۆپيکی سوور دەکرد. تۆپيکی بچوک و لاستيکی، بە لām پەنگەكەى هێندە درەوشاو و زیندوو بوو چاوی دەبردیت. کچەكە بە هێمنی تۆپەكەى هەلەدایە هەواو و دەیگرتهو، يان بە هێواشی بە زەوييهكەيدا دەدا و بەدوايدا دەپۆيشت. قژى پەشيکی خاوبو بەسەر شانەکانیدا هاتبوو خوارەو و چاوه گەورە و پەشەکانی بەوردییهکی سەیرەو، سەیری جوولەى تۆپەكەيان دەکرد.

قەرەبالغی و ژاوه ژاوی وێستگەكە لە دەوری ئەو، وەک دیواری دەنگ بوون، بە لām وا دەرەكەوت كە ئەو لەناو بڵقيکی بێدەنگی خۆیدا بێت. كەس ئاوپى لى نەدەدایەو، وەک ئەوێ تەنیا من بتوانم ببینم. بۆ ساتيک، لەناو ئەو هەموو گێژاوه دا، تەنیا ئەو کچە و تۆپە سوورەكەى بوونە جێگەى سەرنجم.

بە شێوێهکی سەیر، تۆپەكە هەمیشە بەرەو ئاراستەى من دەهات. کچەكە بە هێواشی لیى دەدا، بە لām تۆپەكە وەک ئەوێ هێزیکى موگناتیسی راییکێشیت، بەسەر زەوييه پيسەكەدا خەل دەبوو و لە نزیک پێلاوێکانم دەوێست. منیش بە بێدەنگی سەیرم دەکرد. کچەكەش، بە بێ ئەوێ هێچ وشەيەك بلیت، بە هێمنی دەهات، تۆپەكەى هەلەدەگرتهو و بە چاوه گەورە و بێگەرەدەکانییهو سەیری دەکردم. نیگایەکی قوول و پرسیار ئامیژی هەبوو، وەک ئەوێ نەهێنییهکی من بزانییت.

بۆ جاری سێهەم، تۆپەكە دیسان بەرەو من هات و ئەم جارەيان پێك بەر پێی راستم

کەوت و وێستا. کچەكە لە دوورەو وێستا بوو، چاوهکانی لەسەر من جێگیر کردبوو. هەستم کرد ئەمە بانگهێشتيکە. بە ئازاریکی ژۆرەو خۆم چەماندەو، جومگەکانم وەک داری وشک دەیانقیزاند. کاتيک دەستم بۆ تۆپە سوورەكە برد، هەستم بە گەرمییهکی سەیر کرد. هەلمگرتەو. لەسەر پووه لاستيکیه لووسەكەیدا، بە دەستوخەتيکی ورد و پێك، وەک ئەوێ بە دەرزى نووسرابيیت:

«بۆچی لیترەيت؟»

خوینم لە دەمارەکانمدا بەستوويەتی. سەرم بەخیرایی بەرز کردەو بۆ ئەوێ سەیری کچەكە بکەم، بە لām دیار نەماوو. گۆشەكە چۆل بوو. وەک ئەوێ هەرگیز بوونی نەبووييت. تەنیا من لەوێ بووم، بە تۆپيکی سووری گەرمەو لە دەستمدا و پرسیاريک كە لەناو مێشکەدا دەزنگایەو.

لەناکاو، هەموو دەنگەکانی وێستگەكە وێستان. ژاوه ژاوی قەرەبالغی، دەنگی بێدەنگۆکان، دەنگی پێی گەشتیاران، هەمووی وەک یەك بپا. بێدەنگییهکی کوشندە بالی بەسەر هەموو شوێنەكەدا كێشا. سەرم وەرسووړاند، هەموو خەلکی ناو وێستگەكە، سەدان كەس، وێستابوون و بە بێ جوولە سەیری منیان دەکرد. پوخسارەكان بێ هەست بوون، چاوهكان خالی بوون، بە لām هەموویان ئاراستەى من کرابوون. هەستم دەکرد بوومەتە ئەكتەری سەرەکی شانۆگەرییهکی ترسناک كە خۆم ئاگام لیى نییه.

ويستم هاوار بکەم، بە لām دەنگم دەرەدەهات. تۆپە سوورەكەم لە دەستمدا گۆشی، گەرمییهكەى زیاتر بوو، وەک پارچە خەلووزيک.

ساتيک دواتر، نازانم بۆ؟ بە لām وەک ئەبەديەت درێژ بوو، دەنگی تیژی شەمەندەفرێک بێدەنگییهكەى

شکاند. له گه ل ټو دهنګه دا، هه موو شتېک گه پايه وه
باری ئاسایی. خه لکه که دیسان دهستیان به جووله
کرد، ژاوه ژاو دهستی پټ کرده وه، وهک ټوهی
فیلمیک وه ستابیت و دیسان کاری کردبیته وه. که س
سهیری منی نه ده کرد. من دیسانه وه بوومه وه به
که سیکی نه بینراو له ناو قهره بالغیدا.

توپه سووره که له دهستدا نه مابوو. نازانم که ی
و چوڼ ون بوو. ته نیا ههستی گه رمیبه که ی له ناو
له پی دهستدا مابوو وه. دهنګی شه مهنده فهره که
نزیکتر بووه وه، منیش وهک که سیکی خه والوو که
له خه ویکی ناخوښدا پټ دهکات، به رهو شوسته ی
ژماره دوو به پټ که وتم.

به شی سییه م: جووله ی نه گور به رهو بیده نگی
پاشان شه مهنده فهره که، ټاه، شه مهنده فهره که
که وهک ماریکی ئاسنینی بیکوتا له ناو تاریکی
تونيله که وه خو ی خزانده ناو پووناکییه کی کزی
ویستگه که، دهنګی کی تیژ و پیتمی نه گورپی
چهره کانی له سهر پیره وهکان، دهنګیک که
نه سهره تای هه بوو نه کوتایی، ته نیا بوونیکي
به رده وام، بوونیکي میکانیکی که هیچ گوپی
به و باره قورسه ی ناو میشکی من نه ده دا، ټو
باره ی له پاسه که وه، له و دلوپه ئاوانه وه، له
نیگا سارده که ی پیره میړده که وه، له و وشانه ی
وهک ژهر له ده می باوکمه وه هاتنه دهره وه
و له و پرسیاره ی که له سهر توپیکي سوور
هه لکولرابوو، که له که بووبوو، هه موو ټه مانه،
هه موو ټه م یاده وه ری و وه مانه، ئیستا له ناو
ټه م کوپه بچوکه ی شه مهنده فهره که دا له گه لمد
گیر بوون، کوپیک بونی قوماشی کون و
ته پوتوړیکي لئ دهات که ساله های سال
بوو له ناویدا نیشتبوو، من له سهر کورسیه کی
رهق دانیشتبووم، رهق وهک به ردی گورپیک، له

په نجه ره که وه سهیری دهره وه م ده کرد، سهیری
ټو دیمه نانه ی که به هو ی دلوپه بارانه کانه وه،
وهک فرمیسکی ئاسمان به سهر شووشه که دا
ده هاتنه خواره وه، شیوا بوون، داره کان ده بوونه
په له ی ره شی دريژ، خانوو کان ده بوونه شیوه ی
نادیاری لیل، هه موو جیهان له دهره وه ی ټه م
په نجه ریه دا وهک تابلویه کی ئاوی تیچو
ده هاته به رچاو، وهک تابلویه کی نیگار کیشه که ی
له نیوه ی کاره که ی دا وازی لئ هیڼابیت.

له به رانه رمه وه، له سهر دوو کورسی
هاوشیوه ی هی من، ژن و پیاوړیک دانیشتبوون،
بیده نګ، وهک دوو په یکه ری کون له مووزه ی کی
فراموشکراودا دانرابن، هیڼده له یه کتر ده چوون
مروژ به زحمه ت ده یتوانی لیکیان جیا بکاته وه،
هه مان قژی ره شی خاو، هه مان چاوی بی
ههستی تاریک، هه مان پیستی سپی وهک گهچ،
هه مان جلوه رگی ره شی ساده، وهک ټوهی
دوانه بن، یان په نګه یهک بوون بن و له
دو جهسته دا دابهش بووبن، هیچ قسه یه کیان
نه ده کرد، ته نانه ت سهیری یه کتریشیان نه ده کرد،
به لکوو هه ردوویکیان به چاویکی جیگیر و
به تاله وه سهیری ټو میزه بچوکه ی نیوانیان
ده کرد، ټو میزه ی که سی کوپ قاوه ی سپی
له سهر دانرابوو، سی کوپ وهک سی خالی
سپی بوون له ناو ټو په شییه ی که بالی به سهر
میژه که دا کیشابوو، به لام ته نیا دووانیان قاوه یان
تیدابوو، قاوه یه کی ره شی قه ترانی که هه لمیکي
ته نکي لئ هه لده ستا، سییه میان، ټوهی پیک
له به رانه ر مندا بوو، خالی بوو، خالییه کی سپی
و پاک، وهک چاوه پوانییه ک، وهک بانگه یشتیکي
بیده نګ، منیش، به بی ټوهی بزائم بوچی،
نه مده توانی چاوم له سهر ټو کوپه خالییه
لابیه م، هه ستم ده کرد چاره نووسی من، کوتایی

ئەم گەشتە، بەندە بەو كۆپەو.

بەبىيىچى ئاگادار كۆندەنەو، دەرگاىەك لە
بنى كۆپەكەو بە ھىمنى كراپەو. پياوچى
بە جلىكى سىپىيەو، سىپىيەكى پاك، ھاتە
ژوورەو، سەرەتا وازانى پشكەرى بلىتە، بەلام
وا نەبوو، جەكانى لە ھىي پزىشكىك دەچوو،
يان پەنگە پەرسارىكى ئارام و
بى ھەستى ھەبوو، ھەك ئەو كەسانەى پۆزانە
مامەلە لەگەل ئازار و مەرگدا دەكەن، سەيرى
ژن و پياوھەكى نەكرد، بەلكو پاستەوخو
سەيرى منى كرد، نىگايەكى تىژ و سارد ھەك
نەشتەرىك بەناو تەمومژى مېشكەدا تىپەرى
و بە دەنگىكى ھىمن و پوون، دەنگىك ھىچ
سۆزىكى تىدا نەبوو، وتى:

«ژوورى ژمارە سى ئامادەيە.»

من، لەو ساتەدا، لەناو ئەو لەرىنەو نەگۆرەى
شەمەندەفەرەكەدا، تىگەيشتم كە ئەمە ميوئخ
نىيە، ئەمە وىستگەى كۆتايى نىيە، ئەمە تەنيا
دەروازەيەكى دىكەيە. بەبىيىچى ھىچ ھىزىكى
بەرگرم تىدا مايت، ھەستام و بەرەو ئەو كورسىيە
چۆلە پۆيشتم، كاتىك دانىشتم، شەمەندەفەرەكە
بە لەرزىنىكى كورت وەستا. دەرگاى كۆپەكە
دووبارە كراپەو و پووناكيەكى سىي بەھىز ھەموو
شوينەكەى داگرت، پووناكيەك پىدەچوو ھەموو
شتىك بسپىتەو. بۆ ساتىك، ھىچ شتىك نەبوو،
نە دەنگ، نە پەنگ، نە كات، پاشان، وردە وردە،
لەناو ئەو پەنگە سىپىيەدا، دەنگىك دەستى بە
دروستبوون كرد. دەنگىكى ناسياو و بىزاركەر.
تەك... تەك... تەك، كاتىك چاوەكانم كۆندەو،
خۆم لەناو پاسىكدا بىنييەو، لەسەر كورسىيەكى
سارد دانىشتبووم كە بۆنى پلاستىكى سوتووى
لى دەھات. لە پەنجەرەكەو، دارە پووتەكانى
شارۆچكەكەم دەبىنى لە ئىسكى پەنجەى

مردوويەك دەچوون كە لە دواھەولى بېھوودەياندا
بەرەو ئاسمان درىژكرايوون. لە بنمىچى پاسەكەو،
پىك لەسەر كورسىيە چۆلەكەى تەنىشتم، دلۆپى
باران بە پىتمىكى نەگۆرەو دەيدا بە بنمىچى
پاسەكەدا. لەشم ھەك پارچە ئاسنىكى داخووراو
قورس بووبوو، گەرمىيەكى ساردىش ھەك ماريكى
بچووك بە پشتەدا دەخزا. لە گۆشەيەكدا،
پىرەمىردىك سەرى لەسەر شانى خۆى دانابوو،
خەوچى قوول بردبوويەو.
دەبوو بۆم، ئەمە تاكە پاستىيەكى پوون بوو،
لەناو ئەو تەمومژەى مېشكەدا.

۲۰۲۵/۱۰/۱۹

بايرۆيت